

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף קל"א ע"א

פרשת חיי שרה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ק"ל ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דחיי יריק חייז דלא פסקין לעלמין, דהא השתא פסקין בגין דהא חוץא בישא שלטא ואתפסי סיהרא. ובגין כך כב' יכול פסקין מימיו וחייז לא שלטין בעלמא כדקא יאות.

תרגום לעברית

זהו שכתוב (שם) כי טל אורות טלך. מה זה טל אורות? אורות ממש מאותם האורות של מעלה שבהם עתיד להריק חיים לעולם, משום שעץ החיים יריק חיים שלא פוסקים לעולמים. שהרי עכשו פוסקים משום שהנחש הרע הזה שולט והלבנה מתכסה. ומשום כך כביכול פוסקים מימיו, והחיים לא שולטים בעולם כראוי.

טקסט הזוהר

ובהוא זמנא ההוא יצר הרע דאיהו חוץא בישא יסתלק מעלמא ויעבר ליה קודשא בריך הוא כמה דאתמר (זכריה יג) ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ. ולבתר דאיהו יתעבר מעלמא, סיהרא לא אתפסיא, ונהרא דנגיד ונפיק לא יפסקון מבוועלי, וכדין כתיב, (ישעיה ל) והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים וגו'.

ובאותו זמן אותו יצר הרע, שהוא הנחש הרע, יסתלק מן העולם, והקדוש ברוך הוא יעביר אותו, כמו שנאמר (זכריה יג) ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ. ואחר שהוא יעבר מן העולם, הלבנה לא תתכסה. והנהר ששופע ויוצא, לא יפסקו מעיניו. ואז כתוב (ישעיה ל) והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים וגו'.

טקסט הזוהר

אמר רבי חזקיה אי תימא דכל גופין דעלמא יקומון ויתעורון מעפרא, אינון גופי דאתנטיעו בנשמתא חדא מה תהא מנייהו. אמר רבי יוסי אינון גופין דלא זכו ולא אצלחו הרי אינון כלא הוו, כמה דהוו עץ יבש בההיא עלמא הכי נמי בההוא זמנא, וגופא בתראה דאתנטע ואצלח ונטל שרשוי כדקא יאות יקום.

תרגום לעברית

אמר רבי חזקיה, אם תאמר שכל הגופות של העולם יקומו ויתעוררו מן העפר - אותם הגופות שנטעו בנשמה אחת מה יהיה מהם? אמר רבי יוסי, אותם הגופות שלא זכו ולא הצליחו, הרי הם כלא היו. כמו שהיו עץ יבש בעולם ההוא, כך גם באותו הזמן. והגוף האחרון שנטע והצליח ונטל שרשיו כראוי יקום.

טקסט הזוהר

ועליה כתיב, (ירמיה יז) והיה כעץ שתול על מים וגו' והיה עלהו רענן וגו'. דעבד איבין ונטע שרשין ואצלח כדקא יאות. ועל ההוא גופא קדמא דלא עבד איבין ולא נטע שרשין (ולא זכה ולא אצלח) כתיב, (ירמיה יז) והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבא טוב וגו'. כי יבא טוב דא תחיית המתים.

וְעָלְיוּ כְּתוּב (ירמיה יז) וְהָיָה כָּעֵץ שֶׁתּוֹלַע עַל מַיִם וְגו' וְהָיָה עָלָהּ רַעְנָן וְגו'. שֶׁעָשָׂה פְּרוֹת וְנָטַע שָׁרָשִׁים וְהִצְלִיחַ כְּרָאוֹי. וְעַל אוֹתוֹ גּוֹף רָאשׁוֹן שֶׁלֹּא עָשָׂה פְּרוֹת וְלֹא נָטַע שָׁרָשִׁים [ולא זכה ולא הצליח], כְּתוּב (שם) וְהָיָה כָּעֵרְעֵר כָּעֵרְכָּה וְלֹא יִרְאֶה כִּי יָבוֹא טוֹב וְגו'. כִּי יָבוֹא טוֹב - זוֹ תַּחֲתֵית הַמַּתִּים.

טקסט הזוהר

וַיִּתְּנֶהוּ הַהוּא נְהוֹרָא דְזַמִּין לְאַנְהָרָא לְהוּ לְצַדִּיקָא דְהוּה גְּנִיז קַמִּיה מִיּוֹמָא דְאַתְבָּרִי עֲלֵמָא דְכְּתִיב, (בראשית א) וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב. וְכַדִּין זַמִּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַחֲרֵי מַתִּיא, וְכְּתִיב, (מלאכי ג) וְזָרְחָה לָכֶם יְרֵאִי שְׁמִי שְׁמֶשׁ צִדְקָה וְגו', וְכַדִּין יִתְגַּבֵּר טוֹב בְּעֲלֵמָא, וְהַהוּא דְאַתְבָּרִי רַע יִתְעַבֵּר מִעֲלֵמָא כְּדַאמְרָן. וְכַדִּין אֵינוֹן גּוֹפִין קַדְמָאֵי לְהוּ כְּלָא הוּוּ.

תרגום לעברית

וַיֵּאִיר אוֹתוֹ הָאֹר שֶׁעֲתִיד לְהֵאִיר לְצַדִּיקִים שֶׁהָיָה גְּנוּז לְפָנָיו מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם, שְׁכָתוּב (בראשית א) וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב. וְאֵז עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַחֲיוֹת הַמַּתִּים, וְכְּתוּב (מלאכי ג) וְזָרְחָה לָכֶם יְרֵאִי שְׁמִי שְׁמֶשׁ צִדְקָה וְגו'. וְאֵז יִתְגַּבֵּר הַטוֹב בְּעוֹלָם, וְאוֹתוֹ שֶׁנִּבְרָא רַע יַעֲבֹר מִן הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁאֲמַרְנוּ, וְאֵז אוֹתָם הַגּוֹפִים הָרֵאשׁוֹנִים יִהְיוּ כְּלָא הִיוּ.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי יִצְחָק זַמִּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַרְקָא עֲלֵייהוּ עַל אֵינוֹן גּוֹפִין רוּחִין אַחֲרָנִין, וְאִי זָכָאן בְּהוֹן יְקוּמוֹן בְּעֲלֵמָא כְּדָקָא יְאוּת, וְאִי לָאו יְהוֹן קְטָמָא תַּחוּת רַגְלֵיהוֹן דְּצַדִּיקָא דְכְּתִיב (מלאכי ג), וְכְּתִיב, (דניאל יב) וְרַבִּים מִיִּשְׁנֵי אֲדָמַת עֶפֶר יִקְיֻצוּ וְגו'. וְכָלֵא אֲתַקֵּם וְאֲתַעֲתֵד קַמִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכָלֵהוּ בְּמַנְיָנָא הוּוּ כְּמָא דְאַתְ אָמַר (ישעיה מ) הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צָבָאָם וְגו'.

אמר רבי יצחק, עתיד הקדוש ברוך הוא להריק על אותם הגופים רוחות אחרות, ואם זוכים בהם - יקומו בעולם כראוי, ואם לא - יהיו אפר תחת רגלי הצדיקים, שכתוב (דניאל יב) ורבים מישני אדמת עפר יקיצו וגו', והכל יוקם ויועד לפני הקדוש ברוך הוא, והם כלם במנין, כמו שנאמר (ישעיה מ) המוציא במספר צבאם וגו'.

טקסט הזהיר

תא חזי, הא אתמר כל אינון מתין דבארעא דישראל יקומו בןדמיתא, בגין דקודשא בריה הוא יתער עלייהו ויוקים לון, עלייהו כתיב יחיו מתיה, אלין אינון די בארעא דישראל. נבלתי יקומו, אלין אינון דבגו ארעאן אחרנין, דלא כתיב בהו תחיה אלא קימה. דהא רוחא דחיי לא תשרי אלא בארעא קדישא דישראל, ובגין כה כתיב בהו יחיו מתיה, ואינון דלבר, יתברי גופא דלהון ויקומו גופא בלא רוחא. ולבתר יתגלגלון תחות עפרא עד דימטון לארץ ישראל, ותמן יקבלון נשמתא, ולא ברשו אחרא, בגין דיתקיימו בעלמא כדקא חזי.

תרגום לעברית

בא ראה, הרי נאמר, כל אותם המתים שבארץ ישראל יקומו בראשונה, משום שהקדוש ברוך הוא יתעורר עליהם ויקים אותם. עליהם כתוב יחיו מתיה. אלו הם שבארץ ישראל. נבלתי יקומו - אלו הם שבתוך ארצות אחרות, שלא כתובה בהם תחיה, אלא קימה. שהרי רוח החיים לא תשרה אלא בארץ ישראל הקדושה, ומשום כה כתוב בהם יחיו מתיה, ואותם שבחוץ יברא הגוף שלהם, ויקומו גוף בלי רוח. אחר כה יתגלגלו תחת העפר עד שיגיעו לארץ ישראל, ושם יקבלו נשמה, ולא ברשות אחרת, כדי שיתקיימו בעולם כראוי.

רבי אלעזר ורבי ייסא הוו יתבי ליליא חד ועסקי באורייתא. אמר רבי אלעזר תא חזי, בשעתא דקודשא בריך הוא זמין לאחזיא מתיא, כל אינון נשמתין דיתערוון קמיה כלהו קיימין דיוקנין דיוקנין קמיה בההוא דיוקנא ממש דהוו בהאי עלמא, ונחית לון קודשא בריך הוא, ויקרי לון בשמהן כמה דאת אמר, (ישעיה נח) לכלם בשם יקרא. וכל נשמתא תיעול לדוכתה, ויקומוון בקיומא בעלמא כדקא חזי, וכדין יהא עלמא שלים, ועל ההוא זמנא כתיב, (ישעיה כה) וחרפת עמו יסיר וגו', מאי וחרפת עמו יסיר. דא יצר הרע דאחשיה אנפי ברין ושלטיט בהו.

תרגום לעברית

רבי אלעזר ורבי ייסא היו יושבים לילה אחד ועוסקים בתורה. אמר רבי אלעזר, בא ראה, בשעה שהקדוש ברוך הוא עתיד להחיות את המתים, כל אותם הנשמות שיתעוררו לפניו, כלם עומדות דמיות דמיות לפניו, באותה דמות ממש שהיו בעולם הזה, ויוריד אותם הקדוש ברוך הוא ויקרא להם בשמות, כמו שנאמר (שם) לכלם בשם יקרא. וכל נשמה תכנס למקומה, ויקומו בקיום בעולם כראוי, ואז יהיה העולם שלם. ועל אותו הזמן כתוב (שם כה) וחרפת עמו יסיר וגו'. מה זה וחרפת עמו יסיר? זה יצר הרע שמחשיה את פני הבריות ושולט בהם.

טקסט הזוהר

אמר רבי יוסי הא חמינן כל זמנא דבר נש קאים ברוחא דא. לאו איהו מסאב, נפקא נשמתיה מניה איהו מסאב. אמר ליה ודאי הכי הוא, והכי אתמר דהא ההוא יצר הרע כד נטיל רוחא דבר נש סאיב ליה ואשתאר גופא מסאב, ושאר עמין עובדי עבודת כוכבים ומזלות כד אינון בחייהון אינון מסאבין דהא מסטרא מסאבא אית לון נשמתין, וכד אתריק מניה ההוא מסאבו אשתאר גופא בלא מסאבו כלל.

אמר רבי יוסי, הרי ראינו, כל זמן שאדם עומד ברוח הזו - אינו טמא. יצאה נשמתו ממנו - הוא טמא. אמר לו, ודאי שזה כך, וכך נאמר, שהרי אותו יצר הרע, כשנוטל את הרוח של האדם, הוא מטמא אותו, ונשאר גוף טמא. ונשאר עצמים עובדי עבודת כוכבים ומזלות, כשהם בחייהם הם טמאים, שהרי יש להם נשמות מצד הטמאה, וכשמתרוקנת ממנו אותה טמאה, נשאר הגוף בלי טמאה כלל.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קל"א ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

בגין כך

תרגום לעברית

משום כך מי שנדבק באשה של שאר העמים עובדי עבודת כוכבים ומזלות, הוא נטמא, ואותו בן שיולד לו יקבל עליו רוח של טמאה. ואם תאמר, הרי מצד אביו הוא בא מישראל, למה יקבל עליו רוח טמאה?

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.